

30.1.2015

PAZIŅOJUMS KOMITEJAS LOCEKĻIEM

Temats: Lūgumraksts Nr. 0361/2013, ko iesniedza Spānijas valstspiederīgais *Andrés Márquez Vázquez*, par produktu garantijām Spānijā

1. Lūgumraksta kopsavilkums

Lūgumraksta iesniedzējs mudina izstrādāt tiesību aktus ar mērķi uzlabot elektronisku produktu garantijas. Viņš paskaidro, ka ir agrāk sūdzējies Spānijas reģionālajām iestādēm par to, ka ražotāji nav ievērojuši nopirktajām precēm piemērojamās garantijas. Lūgumraksta iesniedzējs, šķiet, apgalvo, ka Spānijas karaļa Dekrēts Nr. 1/2007 neatbilst ES tiesību aktu noteikumiem.

2. Pieņemamība

Atzīts par pieņemamu 2013. gada 11. novembrī. Komisijai pieprasīta informācija saskaņā ar Reglamenta 216. panta 6. punktu.

3. Komisijas atbilde, kas saņemta 2015. gada 30. janvārī

Padomes 1985. gada 25. jūlija Direktīva 85/374/EEK attiecībā uz atbildību par produktiem ar trūkumiem¹ ir piemērojama kaitējumam, ko izraisījuši kustami produkti, pat ja tie ir izmantoti kādā citā kustamā vai nekustamā produktā. Tādēļ šī direktīva attiecas uz kaitējumu, ko izraisījis defektīvs ledusskapis.

Direktīvā 85/374/EEK ir noteikts, ka ražotājiem vai piegādātājiem ir atbildība pret personām, kurām defektīvi produkti ir izraisījuši miesas bojājumus un zaudējumus, turklāt nav

¹ Padomes 1985. gada 25. jūlija Direktīva 85/374/EEK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz atbildību par produktiem ar trūkumiem (OV L 210, 7.8.1985., 29. lpp.).

nepieciešams pierādīt līgumisku saikni, rūpības pienākumu un pienācīgas rūpības vai atbilstošo tiesību aktu neievērošanu. Saskaņā ar 9. panta b) punktu atbildība par produktu ar trūkumiem attiecas arī uz jebkuras tādas īpašuma daļas bojājumu, kura nav pats produkts ar trūkumiem un kuras zemākā robežvērtība ir EUR 500. Direktīvas 9. apsvērumā ir paskaidrots, ka šāda robežvērtība ir noteikta, lai izvairītos no pārmērīgi daudz lietu izskatīšanas tiesas prāvās. Tomēr dalībvalstīs šis noteikums tiek interpretēts atšķirīgi. Dažās dalībvalstīs šo robežvērtību uzskata par atskaitāmu, tādēļ no prasītājam piešķiramās zaudējumu kompensācijas tiek atskaitīta norādītā summa; citās dalībvalstīs šo robežvērtību uzskata par minimālo summu — ja kompensācija ir lielāka par šo minimālo summu, tiek atmaksāta pilna summa.

Direktīvā 85/374/EEK dalībvalstīm nav atļauts pieņemt vai turpināt piemērot stingrākus pasākumus ārpus direktīvā skaidri reglamentētajiem gadījumiem, lai nodrošinātu augstāku patērētāju aizsardzības līmeni.

Komisija atgādina — Eiropas Savienības Tiesa ir paziņojusi, ka dalībvalsts, kas valsts tiesību aktos nav iekļāvusi noteikumus, ar kuriem transponē Padomes Direktīvu 85/374/EEK attiecībā uz EUR 500 robežvērtību, neizpilda 9. panta b) punktā paredzētos pienākumus (sk. 2002. gada 25. aprīļa spriedumu lietā C-154/00 Komisija pret Grieķijas Republiku¹).

Tā kā dalībvalstīm ir obligāti jāievēro minimālā robežvērtība EUR 500, Komisija secina, ka Direktīva 85/374/EEK neattiecas uz mantisku kaitējumu EUR 150 apmērā.

Tomēr Direktīva 85/374/EEK neietekmē tiesības, kuras skartajai personai ir piešķirtas valsts tiesību aktu noteikumos (līgumiska vai ārpuslīgumiska atbildība).

Attiecībā uz valsts tiesību aktiem ar Spānijas karaļa 2007. gada 16. novembra Dekrēta Nr. 1/2007 par Vispārējo likumu par patērētāju un lietotāju aizsardzību II sadaļā tiek ieviesta ražotāja atbildība par produktu drošību. Šajā sakarībā 141. panta a) punktā ir ierobežota ražotāja atbildība par zaudējumiem, kurus izraisa defektīvi produkti, nosakot robežvērtību EUR 390 apmērā, un EUR 66 no šīs robežvērtības tiek atskaitīti no kompensācijas summas.

Komisija plānot sazināties ar Spānijas iestādēm par šo jautājumu.

Direktīva 1999/44/EK² par dažiem patēriņa preču pārdošanas aspektiem un saistītajām garantijām nodrošina patērētājiem minimālo divu gadu juridisko garantiju. Direktīva paredz, ka pārdevējs ir atbildīgs pret patērētāju par jebkuru neatbilstību, kāda pastāvēja brīdī, kad preces tika piegādātas patērētājam (likumā paredzētā garantija). Direktīva daļēji reglamentē arī noteikumus komercgarantijām, kuras tirgotāji piedāvā brīvprātīgi.

Saskaņā ar Dekrētu Nr. 1/2007 defektīvs produkts ir produkts, kura drošības līmenis nav tik augsts, kādu ir pamatoti sagaidīt, lai šo produktu varētu lietot tam paredzētajā veidā.

Tādēļ Spānijas karaļa Dekrētā Nr. 1/2007 noteiktie atbildības ierobežojumi attiecas uz produktu drošību, nevis to atbilstību līgumam (likumā paredzētā garantija). Direktīva 1999/44/EK nereglamentē atbildību par nedrošiem produktiem.

¹ Sk. 2002. gada 25. aprīļa spriedumu lietā C-154/00 Komisija pret Grieķijas Republiku, *Recueil*, I -3879 lpp.

² Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 25. maija Direktīva 1999/44/EK par dažiem patēriņa preču pārdošanas aspektiem un saistītajām garantijām, OV L 171 (1999. gada 7. jūlijs).

Turklāt Direktīvā 1999/44/EK netiek saskaņoti pat valstu noteikumi par atbildību saistībā ar tādu produktu izraisītiem zaudējumiem, kuri atbilst drošības prasībām, bet neatbilst līgumam. Šādus noteikumus reglamentē katras valsts civiltiesībās.

Secinājums

Komisija uzskata, ka Direktīva 85/374/EEK attiecībā uz atbildību par produktiem ar trūkumiem neattiecas uz zaudējumiem, kas ir mazāki par minimālo robežvērtību EUR 500. Dalībvalstis nevar pieņemt vai turpināt piemērot pasākumus, kuru mērķis ir nodrošināt augstāku patērētāju aizsardzības līmeni, ja tie neatbilst šai direktīvai.

Tādēļ Komisija šā jautājuma izskatīšanu nodos Spānijas iestādēm.

Komisija uzskata, ka Spānijas tiesību akti, kas ierobežo ražotāju atbildību par zaudējumiem, kurus izraisījuši produkti ar trūkumiem, nav saistīti ar dalībvalstu pienākumiem, kuri ir paredzēti Direktīvā 1999/44/EK par dažiem patēriņa preču pārdošanas aspektiem un saistītajām garantijām.